

Vjernik

ISLAMSKI ČASOPIS

Broj. 21 April 2021 - ISSN 2511 - 0772

*U okrilju ramazanskih
blagodati*

Ugradi svoju trajnu sadaku, sagradimo
džamiju zajedno !

250

vakifa

Budi i ti dio ovog hairli projekta

Djela se dijele prema nijetu (namjeri)...

Edukativni islamski časopis Vjernik

63477 Maintal

Germany

Registracija: ISSN 2511-0772

Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu

Islamski časopis "Vjernik" je islamsko - edukativnog karaktera na principima Kur'ana i Sunneta. Pored tema koje govore o ispravnom shvatanju ove uzvišene vjere, dio ovog časopisa je posvećen ženi i porodici u islamu, zdravlju a ni naši najmlađi nisu zaboravljeni.

Cilj i svrha ovog časopisa jeste da'va ili pozivanje ljudi da obožavaju i potpuno se pokoravaju Allahu, Uzvišen je On, i da slijede sunnet Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve selleme, te da ustraju na tom putu.

Izdavač: Džemat FIRDEUS

Urednik: A. Mujakić

Lektura: Nahmijas Sarić

Naslovna: A M

U ovaj projekat su uključeni članovi džemata Firdeus.

Ukoliko želite naručiti islamski časopis "Vjernik" kontaktirajte nas putem Email: Adismujakic@gmx.de , i vjernik stiže besplatno na vašu adresu.

Redakcija islamskog časopisa "Vjernik"

Esselamu alejkum!

Sadržaj

4 .....U okviru ramazanskih blagodati

7 .....Allahovi lijepo ime El-Halim

10 .....Strah od gubljenja dunjaluka - uzrok okretanja od vjere

14 .....Genocid je zaboraviti

15 ..... Nema pobjede bez jedinstva spremnosti na žrtvu i odricanje

20 .....Dunjakuk je varljiv i prevrtljiv
Život je kratak

21 .....Položaj žene kao majke u islamu

U okrilju ramazanskih blagodati

Sva zahvala pripada Allahu, Gospodaru svjetova, i neka su salavat i selam na Allahovog najodabranijeg roba Muhammeda, njegovu časnu porodicu i sve njegove ashabe.

U ovom tekstu navest ćemo neke od blagodati mubarek mjeseca ramazana i korisne savjete koji će, uz Allahovu pomoć, olakšati da se postignu.

Mjesec velikog dobra

Ramazan je mubarek mjesec, mjesec sveopće dobrote i dobročinstva, najbolji mjesec, mjesec Allahove milosti, blagoslova, oprosta i spasa od džehennemske vatre, mjesec u kojem Allah prima dove, smanjuje se grijehenje, a dodatno nagrađuju dobra djela.

Uzvišeni Allah kaže: **“U ramazanu je počelo objavljivanje Kur’ana, koji je putokaz ljudima, jasan dokaz Pravog puta i razlikovanja dobra od zla”** (El-Bekara, 185); **“O vi koji vjerujete! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas, da biste se grijeha klonili”** (El-Bekara, 183). Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: *“Kada nastupi ramazan, otvore se džennetska vrata, a zatvore se džehennemska i šejtani se stavljaju u okove.”* (Buhari i Muslim); *“Pet propisanih namaza, džuma do džume i ramazan do ramazana brišu grijeha koji se počine između njih ukoliko se ne počine veliki grijesi”* (Muslim); *“Ko ispusti ramazan, vjerujući u Allaha i očekujući od Njega nagradu, bit će mu oprošteni prošli grijesi”* (Buhari i Muslim), a u drugoj verziji ovog hadisa navodi se: *“Ko provede ramazanske noći u ibadetu...”* (Buhari i Muslim); *“Kad nastupi prva noć ramazana, šejtani i nepokorni džini povežu se u okove, pozatvaraju se sva vrata Džehennema, i nijedna se ne otvore, a pootvaraju se sve džennetske kapije, i nijedna se od njih ne zatvori. Tada glasnik poviče: ‘O ti koji žudiš za dobrom, pohrli! A ti koji žudiš za zlom, zastani!’ Uistinu Allah oslobodja ljude od Vatre i to svake noći ramazana!”* (Tirmizi i Ibn Madža, a Albani ga je ocijenio vjerodostojnim); *“Neka je ponižen onaj koji dočeka ramazan pa prođe, a on u njemu ne zasluži oprost grijeha”* (Tirmizi, Albani ga je ocijenio vjerodostojnim).

Posebna nagrada za ibadet u ramazanu

Post je izvanredan i posebno vrijedan ibadet za koji Allah posebno nagrađuje i kaže da post pripada samo Njemu: *“Uzvišeni je Allah rekao: ‘Sva djela sina Ademovog pripadaju njemu, osim posta, on je Moj i Ja za njega nagrađujem.’”* U drugoj predaji kaže se: *“Za svako djelo čovjek će biti višestruko nagrađen: svako dobro djelo nagrađuje se deseterostruko, pa sve do sedam stotina puta. Uzvišeni Allah kaže: ‘Osim posta, on je Moj i Ja za njega nagrađujem. Moj rob ostavlja svoje strasti i hranu radi Mene!’”* (Buhari i Muslim). Ebu Umama, radijallahu anhu, tražio je od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da ga uputi na djelo koje će ga uvesti u Džennet, pa mu je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, na to rekao: *“Drži se posta, jer, njemu ništa nije ravno.”* (Nesai, a Albani ga je ocijenio vjerodostojnim.)

Mjesec sabura

Ramazan je mjesec sabura, strpljenja, a nagrada za sabur je Džennet. Uzvišeni Allah obećao je onima koji sabure posebnu, neograničenu i veličanstvenu nagradu. Rekao je Uzvišeni: **“...samo oni koji budu strpljivi bit će bez računa nagrađeni”** (Ez-Zumer, 10); **“O vi koji vjerujete, tražite sebi pomoći u strpljivosti i namazu! Allah je, doista, uz strpljive”** (El-Bekara, 153). Rekao je Mudžahid, jedan od imama druge generacije muslimana u tefsiru: *“Pod saburom se u ovom ajetu aludira na post.”* (*Tefsirul-Begavi, Tefsiru Ibni Kesir*)

U hadisu se kaže: *“Posti mjesec strpljivosti i uz to po tri dana u svakom mjesecu, to odagnava iz prsa mržnju (također: obmanu, vesvese, srdžbu, bijes; op. a.)”* (Ahmed, Musned; Sahihut-tergib). Mjesec sabura je ramazan.

Prema ovom mišljenju, spomen posta i namaza u ovom hadisu je prikladan, jer post suzbija strasti i prohtjeve, i podstiče na skromnost, kao što namaz odvraća od razvrata i od svega što je ružno, i u njemu se uči Kur'an koji podsjeća na ahiret. Ramazan ovo sve obuhvata, i sabur, i povećanje dobrovoljnih namaza, dova... (Vidjeti: *Tefsirul-Kurtubi*). A i post objedinjuje sve tri vrste sabura: strpljivost u pokornosti, strpljivost u ostavljanju grijeha i strpljivost na životnim problemima i izazovima.

Borba protiv nefsa

Hafiz Ibn Redžeb, rahimehullah, rekao je: *“Vjernik u ramazanu vodi dvije vrste borbe protiv svoga nefsa: danju vodi borbu sa sobom da upotpuni post, a noću da upotpuni kijam, namaz. Onaj koji vodi obje borbe i izvršava ono što je obaveza u tom pogledu, pokazujući strpljenje u tome, bit će bez računa nagrađen.”* (*Letaiful-me'arif*).

Mjesec bogobožnosti

Mjesec ramazan je mjesec odgoja na takvaluku, štaviše, cilj propisivanja posta jeste postizanje takvaluka – bogobožnosti. Rekao je Uzvišeni Allah: **“O vi koji vjerujete! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas, da biste se grijeha klonili”** (El-Bekara, 183). Značenje takvaluka je da Allahov rob između sebe i Allahove srdžbe i kazne stavi štit čineći naređeno i kloneći se zabranjenog. Takvalukom se postiže Allahova bliskost, Njegova ljubav, zaštita, milost i počasti, Njegovo čuvanje, olakšava se svaki posao, postiže se oprost grijeha, i povećanje nagrade, ostvaruje svako dobro i sreća na oba svijeta. Postom musliman razvija osjećaj da ga Allah posmatra i nadzire, i odgaja se da čini djela iskreno, radi Allaha, i uči se suzdržavati se od harama. U hadisu se kaže: *“Ko ne ostavi ružan govor i postupanje po njemu, pa Allahu nije potrebno ni da ostavlja svoju hranu i piće!”* (Buhari)

Omer b. Abdulaziz, rahimehullah, rekao je: *“Nije bogobožnost postiti danju, ili klanjati noću, niti izvršavati oboje. Bogobožnost je ostavljanje i napuštanje onoga što je Allah zabranio i izvršavanje onoga što je Allah naredio, a ko dobije neko dobro nakon toga, pa to je dobro nad dobrom!”* (Bejheki, *Ez-Zuhdul-kebir*)

Post pomaže u samokontroli

Post pomaže muslimanu da se samokontrolira, čuva svoje organe, obuzda prohtjeve, suzbije šejtanov utjecaj, savlada srdžbu, saburi na uznemiravanju ljudi, čisti svoju dušu od loših osobina, nemoralnosti i drugih bolesti srca. Post je sredstvo za postizanje moralne čistoće i neporočnosti. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem,

rekao je: *“Post je štit, pa kada neko od vas bude postio, neka ne govori ružno i neka ne galami. Ukoliko ga neko bude vrijeđao ili napadao, neka mu kaže: ‘Ja postim!’”* (Buhari i Muslim). Post je na dunjaluku štit i prepreka na putu griješenja, jer obuzdava prohtjeve i jača samokontrolu, a na ahiretu štiti od Vatre, jer je gasio i suzbijao strasti i prohtjeve, koji su oružje šejtana protiv nas. (Menavi, *Fejdul-kadir*)

Koristi posta su mnogobrojne i veoma teško ih je pobrojati i on ima začuđujući efekat u očuvanju zdravlja srca i svih dijelova tijela, vraća ono što su prohtjevi od njega oduzeli, on je najbolja potpora takvaluka. (Ibn Kajjim, *Zadul-mead*)

Post nam pomaže da budemo bolji

Ako se postigne i upotpuni takvaluk, njegovi tragovi neminovno se vide na djelima, pokoravajući se Allahu, čuvajući se od harama, zadovoljstvom Allahovom odredbom, sabureći na iskušenjima, zahvaljujući Mu na Njegovim blagodatima, istinoljubivošću i u riječima i u djelima. Džabir b. Abdullah, radijallahu anhu, rekao je: *“Kada postiš, neka posti tvoj sluh, pogled i jezik od laži i grijeha. Neka se na tebi primijeti dostojanstvo i smirenost. I nemoj da ti dani kada postiš i ne postiš budu isti.”* (Ibn Ebu Šejba, *Musannef*)

Mjesec tevbe – pokajanja

Ramazan je mjesec iskrene tevbe, potpunog okretanja Allahu, tako da se ostave grijesi i loša djela, osjećajući grižnju savjesti i kajanje za počinjene grijeha, donoseći čvrstu odluku da se neće vratiti griješenju. A ako se radi o pravima ljudi, onda, također, vraćanje uzetog i uzurpiranog njegovu vlasniku, uz traženje halala. Kaže Uzvišeni: **“I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste uspjeli”** (En-Nur, 31). Prilike su pogodne za tevbu, otvore se džennetska vrata pokajnicima, džehennemski se vrata zatvore, a šejtani se povežu u okove, a glasnik doziva: *“O ti koji tražiš dobro, požuri!”* I mogućnost oslobođanja od Vatre je otvorena onima koji hoće da to postignu. Iako je tevba obavezna u svakom vremenu i za svaki grijeh, ona je u ramazanu još preča i obaveznija, jer se u ovom mjesecu spuštaju Allahova milost i blagoslov, i u njemu je obećan oprost grijeha. Ko ne postigne ove blagodati u ovom mjesecu, pa kada će?! Ko ne traži Allahov oprost u njemu, pa kada će?! Ko ne zasluži blagodati ovog mjeseca, taj je lišen istinskih blagodati!

Mjesec Kur’ana

Ramazan je mjesec Kur’ana. U njemu je objavljen, u Noći kadr: **“Mi smo ga objavili u Noći odredbe”** (El-Kadr, 1); **“Mi smo je objavili u Blagoslovljenoj noći, i Mi, doista, upozoravamo”** (Ed-Duhan, 3). Jedan od najvrednijih ibadeta u ramazanu je učenje Kur’ana, u kojem trudbenici treba da ulože svoj trud, i danju i noću: **“One koji se budu radi Nas borili, Mi ćemo, sigurno, putevima Našim uputiti, a Allah je, zaista, s onima koji dobra djela čine!”** (El-Ankebut, 69). Ibn Abbas, radijallahu anhuma, rekao je: *“Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bio je najdarežljiviji od svih ljudi, a najdarežljiviji je bio u ramazanu kada se svake noći s njim sastajao Džibril, koji ga je tada podučavao Kur’anu. Kada bi se Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, s njim sastao, uistinu je bio darežljiviji od blagog vjetrova”* (Buhari i Muslim). Imam Zuhri, rahimehullah, rekao je: *“Ramazan je mjesec učenja Kur’ana i dijeljenja hrane.”* (*Letaiful-mearif*)

Ramazan je predivna prilika da se vjernik vrati Kur’anu, čitajući ga, proučavajući, duboko razmišljajući o značenjima ajeta da bi se na njihovim temeljima odgojio i oplemenio najljepšim vrlinama.

Ovo su samo neke od blagodati mubarek ramazana, tu je mnoštvo drugih: zikrullah – spominjanje Allaha, dova postača, koja je primljena, sadaka, koja povećava nafaku, održavanje i jačanje i rodbinskih i bratskih veza, jer zajedno postimo i iftarimo, zajedno teraviju klanjamo... Blago se onome koji iskoristi ramazan i zasluži njegove blagodati! Blago se njemu, blago se njemu i sretan li je!

Autor: **Muhammed Salih el-Munedždžid, hafizehullah**

Izvor: El-Asr/ **Adnan Fetić, prof.**

Allahovo lijepo ime El-Halim

Jedno od lijepih Allahovih imena jeste i El-Halim, koje se u Kur'anu spominje na jedanaest mjesta, kao naprimjer u ajetima: **“Allah vas neće kazniti ako se nenamjerno zakunete, ali će vas kazniti ako pod zakletvom nešto namjerno učinite. A Allah je El-Gafur i El-Halim”** (El-Bekara, 225); **“Lijepa riječ i izvinjenje vredniji su od milostinje koju prati vrijeđanje. A Allah je El-Ganijj i El-Halim”** (El-Bekara, 263); **“Ako Allahu drage volje zajam date, On će vam ga mnogostruko vratiti i oprostić će vam, jer Allah je Eš-Šekur i El-Halim”** (Et-Tegabun, 17).

Također, Allahovo lijepo ime El-Halim, Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, spominjao je u svojim dovama govoreći: *“La ilahe illallahul-Azimul-Halim...”* (Buhari i Muslim)

Značenje *hilma* u arapskom jeziku

Ragib el-Asfehani, rahimehullahu teala, rekao je: *“El-hilm znači suzdržavati se od ishitrenog ispoljavanja srdžbe...”* (El-Mufredat)

Značenje Allahovog lijepog imena El-Halim

Ibn Džerir, rahimehullahu teala, rekao je: *“El-Halim jeste Onaj koji posjeduje veliko strpljenje, Onaj koji ne požuruje sa kažnjavanjem Svojih robova zbog njihovih grijeha”* (Džamiul-bejan). Na drugom mjestu u svom tefsiru Ibn Džerir, rahimehullahu teala, rekao je: *“El-Halim jeste Onaj koji je strpljiv prema onome od Svojih robova koji Mu čini širk i ne vjeruje u Njega. Allah i takvog čovjeka ostavlja i ne požuruje da ga kazni!”* (Džamiul-bejan)

Hattabi, rahimehullahu teala, rekao je: "El-Halim jeste Onaj koji oprašta i prelazi preko grešaka i koji je mnogo strpljiv, Onaj kojeg srdžba ne nadvladava, koji ne zanemaruje neznanje neznalice i grijeh grješnika, a ime El-Halim ne zaslužuje onaj koji oprašta zbog toga što ne može da kazni, već ime El-Halim zaslužuje Onaj koji oprašta, a u stanju je da kazni, Onaj koji odgađa, ne požuruje sa kaznom..." (*Še'nu dua*)

Ibn Kajjim, rahimehullahu teala, rekao je: "El-Halim jeste Onaj koji ne požuruje da kazni Svoga roba, pružajući mu tako priliku da se pokaje za svoje grijehе." (*El-Kafija eš-Šafija*)

U svom drugom djelu Ibn Kajjim, rahimehullahu teala, kaže: "Ime El-Halim vezano je za Allahovo, subhanehu ve teala, svojstvo, dok je ime Es-Sabur vezano za Allahova djela, postupke, pa je svojstvo el-hilm – blagost i nepožurivanje osnova strpljenja..." (*Uddetus-sabirin*)

Šejh Sa'di, rahimehullahu teala, rekao je: "El-Halim jeste Onaj koji Svoje robove obasipa vidljivim i nevidljivim blagodatima i pored toga što Mu čine grijehе, i pored toga što su njihove pogreške tako mnogobrojne, ne požuruje da grješnike suoči s posljedicama njihovih grijehа, kori ih i savjetuje ne bi li se pokajali, odgađa njihovu kaznu ne bi li se vratili!" (*Tejsirul-Kerimir-Rahman*)

U svom drugom djelu, govoreći o Allahovoj blagosti, oprost, prelaženju preko grešaka i nepožurivanju s kaznom, šejh Sa'di, rahimehullahu teala, kaže: "Od potpunosti Njegovog oprosta jeste i to što oprašta onima koji su se mnogo ogriješili prema sebi ukoliko se pokaju, pa im oprašta svaki grijeh i mali i veliki, propisao je vjeru islam koja briše sve ono što je bilo prije nje, i propisao je tevbu –pokajanje koje briše sve ono što je bilo prije nje." (*El-Hakkul-vadih*)

Dakle, El-Halim jeste Onaj koji ne požuruje s kažnjavanjem Svojih robova, Onaj koji Svojim robovima zbog njihovih grijehа ne zabranjuje Svoju dobrotu i Svoje blagodati, već opskrbljuje grješnika kao što opskrbljuje i pokornog iako među njima postoji ogromna razlika shodno Allahovoj mudrosti. El-Halim jeste Onaj koji oprašta i prelazi preko grešaka, a u stanju je da kazni!" (Vidjeti: Bejheki, *El-Esmāu ves-siffat*; Zedždžadž, *Tefsiru Esmāillahil-husna* i *El-Maksadul-esna*)

Allahovo lijepo ime El-Halim u našem životu

- Iskazivanje ljubavi prema Uzvišenom Allahu, kao i osjećaj stida od Njega, kada Njegova velika blagost povlači za sobom strpljenje prema nepokornim robovima, grješnicima i nepožurivanje s njihovim kažnjavanjem kako bi oni uvidjeli svoje pogreške i pokajali se. U hadisu Ebu Musaa el-Eš'arija, radijallahu anhu, navodi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "*Nema nikoga strpljivijeg od Uzvišenog Allaha na uznemiravanjima koja sluša! Ljudi Mu pripisuju druga, pripisuju Mu dijete, a On ih i pored toga opskrbljuje, daje im zdravlje i brojne blagodati*" (Muslim). Pa kako da rob ne voli svoga Gospodara potpunom istinskom ljubavi i kako da Ga se ne stidi istinskim stidom, kako da ne ispuni svoje srce ljubavi prema Allahu, subhanehu ve teala, željom za Njegovom blizinom, kako da ne požuri s činjenjem pokornosti Njemu i ostavljanjem grijehа?! Kako da rob ne bude zahvalan svome Gospodaru kada ga i nakon učinjenog grijehа ostavi, dā mu priliku da se pokaje za grijeh, ne kažnjava ga odmah, a da Allah kažnjava Svoje robove zbog učinjenih grijehа, niko na Zemlji ne bi ostao živ!

- Sve ovo podstiče nas da se nadamo Allahovoj milosti i da ne gubimo nadu u Njegovu milost ma kakva loša djela učinili! Ne gubimo nadu, već se pokajmo za svoje grijehе, požurimo Allahu s pokajanjem i dobrim djelima! Znajmo da Allah, subhanehu ve teala, ne odgađa kaznu za grijeh osim zbog povratka i pokajanja Svoga roba, zbog je toga na mnogim mjestima u Kur'anu Allahovo lijepo ime El-Halim spomenuto zajedno s Allahovim lijepim imenom El-Gafur.

- Požurimo s pokajanjem i popravkom, jer El-Halim – Blagi i Strpljivi, Onaj koji odgađa kažnjavanje grješnika na kraju, kada dā dovoljno vremena Svome robu da se pokaje i popravi, pa se ispostavi da to dotični rob ne želi, ispostavi se da taj grješnik ne zaslužuje Allahovu milost, ne zaslužuje oprost, tada se Allah, Blagi i Strpljivi, rasrdi na njega i kazni ga žestokom kaznom! Zato ne odgađajmo pokajanje i povratak Uzvišenom

Allahu! Ako Mu učinimo grijeh, pa On, Uzvišeni i Blagi, odgodi naše kažnjavanje, nemojmo da se obmanemo time pa da nas u takvom stanju dočeka smrt, požurimo odmah – ako nas strasti i nadvladaju pa počinimo grijeh prema Allahu – požurimo odmah s pokajanjem i prestanimo činiti loše djelo! Neka su nam stalno pred očima riječi Uzvišenog Allaha: **“O vjernici! Bojte se Allaha i neka svaki čovjek pogleda šta je za sutra pripremio! Bojte se Allaha, jer, uistinu, Allah dobro zna ono što vi radite! Ne budite kao oni koji su zaboravili Allaha, pa je Allah učinio da i oni sami sebe zaborave! Uistinu, takvi su pravi grješnici!”** (El-Hašr, 18–19)

● Borimo se sa svojom dušom, podstičimo svoju dušu da se i mi okitimo ovom osobinom blagosti, strpljenja i prelaženja preko tuđih grešaka. Uzvišeni Allah je Blag i voli blagost i voli Svoje blage, strpljive robove. Mnogi vjerovjesnici i poslanici opisani su ovom osobinom, pa tako Uzvišeni Allah kaže za Ibrahima, alejhis-selam: **“Uistinu, Ibrahim je bio blag, dobrodušan, sažaljiv i odan”** (Hud, 75). Uzvišeni Allah obradovao je Ibrahima podarivši mu Ismaila: **“I Mi ga obradovasmo dobrodušnim dječakom blage naravi”** (Es-Saffat, 101). U hadisu Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, spominje se da je ashabu Ešedždžu rekao: *“Ti imaš dvije osobine koje Allah voli: blagost i i strpljenje”* (Muslim). Pa kada smo čuli da ove osobine voli Allah, da su ove osobine pri sebi imali i vjerovjesnici, da se ovom osobinom opisao i Allah, subhanehu ve teala, onako kako dolikuje samo Njemu, onda i mi nastojmo da se odlikujemo ovom osobinom koliko smo u mogućnosti!

● I znajmo da se blagost stječe navikavanjem, kao što se i znanje stječe učenjem, pa se učimo blagosti strpljenjem, tragajmo za dobrom i čuvajmo se zla, ako nam neko učini zlo, ne uzvraćajmo na to zlo zlim postupkom, ne recimo: *“Ja sam po svojoj prirodi strog i ne mogu ja nikako biti blag!”* Ne govori tako, već poslušaj riječi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i nastoj da ih sprovedeš u praksu: *“Doista se znanje postiže učenjem i doista se blagost postiže strpljenjem...”* (Taberani, *El-Mudžemul-Evsat*, a šejh Albani, rahimehullahu teala, ocijenio ga je dobrim)

Pripremio: Hajrudin Tahir Ahmetovic

VELIČINA ALLAHOVE, DŽ.Š., MILOSTI I DOBROČINSTVA U PROPISIVANJU NAMAZA

Znaj da je namaz, nesumnjivo, radost očiju onih koji Allaha, dž.š., vole, naslada dušu pravovjernih, bašča pobožnih, ushit poniznih, mjerilo kojim se mjere stanja iskrenih i onih koji Allahu, dž.š., putuju te Allahova, dž.š., milost darovana Njegovim robovimakoji vjeruju.

Allah, dž.š., ih na namaz upućuje. Namazom ih iskušava i uljepšava. Namaza im je poklonio preko Svoga iskrenog i pouzdanog Poslanika, s.a.w.s., kao milost njima i počast kako bi putem njega postigli veličinu Njegove počasti, te kako bi se oni uspjeli Njemu približiti. Ne zbog toga što On za njima potrebu ima, nego kao odraz milosti Njegove i dobrote njima ukazane e kako bi putem namaza učinio pokornim, zajedno, i njihova srca i njihove organe.

Učinio je da udio srca, koje je spoznalo, u namazu bue veći, savršeniiji i potpuniji od udjela organa, jer je ono to koje se obraća i predaje svome Slavljenom Gospodaru, uživa u Njegovoj blizini i ljubavi, kuša sreću dok stoji pred Njim. Srce je to koje se okreće Njemu, posvjećuje Mu se i usmjerava dok Mu odaje počast robovanjem, te se okreće od svega mimo Gospodara svoga, Kojeg obožava. Srce je to o kome ovisi upotpunjenje ibadeta, kako s aspekta vanjštine tako i s aspekta nutrine. Treba se truditi da upotpunjava svoje robovanje i svoje ibadete sve dok ne postigne takvu formu kojom će Slavljeni Gospodar biti zadovoljan.

Tajne namaza / Ibn Kajjim el-Dževzije

Strah od gubljenja dunjaluka – uzrok okretanja od vjere

Historija ne bilježi da je postojala grupa postojana na Allahovoj uputi kojoj Allah nije podario snagu, zaštićenost i, u konačnici, vlast, nakon što su pripremljeni da nose emanet upravljanja životom na Zemlji. Mnogi ljudi nisu u stanju slijediti Allahovu uputu, nisu u stanju trpjeti neprijateljstvo Allahovih neprijatelja prema sljedbenicima Njegove upute, plaše se neprijateljskih spletki i stalnog okupljanja protiv njih, strahuju od ekonomskih i drugih sankcija. Sve to su samo opsjene poput onih kurejšijskih onda kada su Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem kazali: **‘Ako s tobom budemo Pravi put slijedili, bit ćemo brzo iz rodnog kraja protjerani’**, jer, kada su prihvatili Allahovu uputu On im je dao da za manje od četvrt vijeka zavladaju zemaljskim prostranstvima na istoku i na zapadu.

Jedna od najizrazitijih prepreka na putu pridržavanja Allahove vjere jeste ona šejtanska zabluda koja tvrdi da pridržavanjem vjere ljudi ostaju bez ovosvjetskih dobara ili im, u najmanju ruku, onemogućava stjecanje ovosvjetskih dobara. Ovo je zabluda koja jednako obuzima umove i misli muslimana i nemuslimana. Šejtani u ljudskom i džinskom liku plaše ljude da će prihvatanjem Allahove vjere izgubiti svoje imetke, društveni status, privilegije, a ljubav prema ovosvjetskim dobrima usađena je u ljudsku prirodu. Uzvišeni Allah kaže: **“Ljudima se čini da je lijepo samo ono za čim žude: žene, sinovi, gomile zlata i srebra, divni konji, stoka i usjevi. To su blagodati u životu na ovome svijetu; a najljepše mjesto povratka je u Allaha.”** (Alu Imran, 14)

Ovosvjetski ukrasi i dobra najveći su uzrok da nevjernici ne žele prihvatiti Allahovu vjeru. Uzvišeni Allah kaže: **“...Allaha, čije je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji. A od užasne patnje teško nevjernicima, koji život na ovome svijetu više vole od onoga svijeta i koji od Allahovog puta odvrću i nastoje ga prikazati krivim! Oni su u velikoj zabludi”** (Ibrahim, 2–3); **“O skupe džinski i ljudski, zar vam iz redova vas samih poslanici nisu dolazili koji su vam ajete Moje kazivali i upozoravali vas da ćete ovaj vaš dan dočekati?”** Oni će reći: **‘Mi to priznajemo na svoju štetu.’** Njih je život na Zemlji bio obmanuo i oni će sami protiv sebe posvjedočiti da su bili nevjernici.” (El-En’am, 130)

Isto tako, ovosvjetska dobra su najveći uzrok otpadništva muslimana od Allahove vjere. Rekao je Uzvišeni Allah: **“Onoga koji zaniječe Allaha, nakon što je u Njega vjerovao – osim ako na to bude primoran, a srce mu ostane čvrsto u vjeri – čeka Allahova kazna. One kojima se nevjerstvo bude mililo stići će srdžba Allahova i njih čeka patnja velika, zato što više vole život na ovome nego na onome svijetu, a Allah neće ukazati na Pravi put onima koji neće da vjeruju.”** (En-Nahl, 106–107)

Većinu ljudi na nevjerstvo ili nemar prema šerijatskim propisima navodi strah od gubitka imetka ili vlasti. To je zato što su mnogi ljudi, u prvom redu, robovi ovoga svijeta, tako da nije čudno da ih i Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tako opisuje: **“Propao je rob dinara, rob dirhema i onaj koji robuje odjeći. Ako mu se nešto dā, zadovoljan je, a ako mu se ne dadne, negoduje. Zato neka propadne i neka bolesti dopadne, pa i kad ga trn ubode, neka ne imadne nikoga ko će mu ga izvaditi.”** (Buhari)

Šejtani u ljudskom i džinskom liku koriste ovu ljudsku slabost prema ovosvjetskim dobrima i plaše ih gubitkom tih dobara, gubitkom ili smanjenjem opskrbe i slično.

No, kako nema šejtanske spletki i zablude s kojom napada ljude, a na koju Allah, dželle šanuhu, nije odgovorio, tako i na ovu zabludu nalazimo kur’anski odgovor. Allah, dželle šanuhu, u Svojoj plemenitoj Knjizi kaže: **“Onaj ko želi nagradu na ovome svijetu – pa, u Allaha je nagrada i ovoga i onoga svijeta – a Allah sve čuje i sve vidi.”** (En-Nisa, 134)

Ibn Kesir u *Tefsiru* kaže: **“Znači: o ti kome je jedina preokupacija stjecanje ovosvjetskih dobara, znaj da je dobro i ovoga i onoga svijeta u Allaha, pa ako budeš tražio od Njega da ti podari dobro i ovog i onog svijeta, On će ti to podariti, pa ćeš imati i biti zadovoljan... jer Njegove riječi: ‘pa, u Allaha je nagrada i ovoga i onoga svijeta’, jasno upućuju na to da i na ovome i na onome svijetu postoji dobro, a da je ono u Njegovoj moći i**

vlasti. Stoga, čovjek ne treba težiti da stječe samo ovosvjetska dobra, nego neka teži uzvišenim i plemenitim ciljevima i na ovome i na onome svijetu jer dobra oba svijeta pripadaju Onome koji jedini daje korist i štetu, a to je Allahu, pored kojeg drugog boga nema, koji je ljudima odredio sreću i nesreću na dunjaluku i na ahiretu, prema Svojoj pravdi i apsolutnom znanju o njima s kojim oduvijek zna ko od njih zaslužuje jedno, a ko drugo. Zato je kazao: **‘a Allah sve čuje i sve vidi’.**”

Sejjid Kutb rekao je: “Potom je Allah, dželle šanuhu, onima koji žele samo dunjaluk skrenuo pažnju na to da su Njegove dobrote obilne, da su kod Njega nagrade i blagodati ovog i onog svijeta, te da oni koji žude samo za ovim svijetom mogu svoje težnje usmjeriti za stjecanje i ovog i onog svijeta:

‘Onaj ko želi nagradu na ovome svijetu – pa, u Allaha je nagrada i ovoga i onoga svijeta – a Allah sve čuje i sve vidi.’ I zaista je glupo, uz to i odraz nedostatka ambicija, da čovjek bude u stanju da stječe dobra i ovog i onog svijeta, da zaradi blagodati i ovog i onog svijeta – na što ga podstiče islamski put – a on se zadovolji samo težnjom za ovim svijetom, sav trud ulaže u njega živeti poput životinje, iako može živjeti kao ljudsko biće: nogama čvrsto na zemlji, s ambicijama visokim do neba; svim svojim bićem pokreće se sukladno zakonitostima ovozemaljskog života, a istovremeno živi u skladu sa vjerskim načelima.”

Ti koji želiš samo dobra ovog svijeta, znaj da su sva dobra i ovog i onog svijeta u Allaha, i ti možeš steći i ovosvjetska i onosvjetska dobra postojanim imanom i dobrim djelima, kao što je kazao Uzvišeni Allah: **“Allah obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra djela činili sigurno namjesnicima na Zemlji postaviti, kao što je postavio namjesnicima one prije njih, i da će im zacijelo vjeru njihovu učvrstiti, onu koju im On želi, i da će im sigurno strah sigurnošću zamijeniti; oni će se samo Meni klanjati, i neće druge Meni ravnim smatrati. A oni koji i poslije toga budu nezahvalni – oni su pravi grješnici”** (En-Nur, 55); **“Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, Mi ćemo dati da proživi lijep život i doista ćemo ih nagraditi boljom nagradom nego što su zaslužili.”** (En-Nahl, 97)

Također, jezikom Nuha, alejhis-selam, kazao je: **“I govorio: ‘Tražite od Gospodara svoga oprost jer On, doista, mnogo prašta; On će vam kišu obilnu slati i pomoći će vas imanijima i sinovima, i dat će vam bašće, i rijeke će vam dati.”** (Nuh, 10–12)

I jezikom Huda, alejhis-selam: **“O narode moj, molite Gospodara svoga da vam oprost, i pokajte Mu se, a On će vam slati kišu obilnu i dat će vam još veću snagu, uz onu koju imate, i ne odlazite kao mnogobošci!”** (Hud, 52)

Ovo je Allahovo obećanje, a Njegovo se obećanje ne mijenja, čemu svjedoči historija ummeta: onda kada se ummet čvrsto pridržavao Allahovog zakona i cijenio i poštovao svoju vjeru, Allah je davao ummetu pomoć i pobjedu i uzdizao ga nad neprijateljima. Tada, kada su se muslimani pridržavali Allahove vjere, bili su najbolja zajednica koja se ikada pojavila na Zemlji.

Tajna uspjeha i prosperiteta muslimana nalazi se u našem čvrstom vjerovanju, dosljednom prakticanju vjere, čvrstom pouzdanju u Allaha i poduzimanju propisanih uzroka.

Zaista je neshvatljivo da čovjek jednim poslom može postići dva dobra, a da to odbija i uporno želi postići samo jedno.

Odgovarajući nevjernicima iz plemena Kurejš, koji su odbijanje vjere pravdali strahom od gubitka svojih porodica i imetka, Uzvišeni Allah rekao je: **“Oni govore: ‘Ako s tobom budemo Pravi put slijedili, bit ćemo brzo iz rodnog kraja protjerani.’ Zar im Mi ne pružamo priliku da borave u svetom i sigurnom mjestu gdje se, kao Naš dar, slivaju plodovi svakovrsni; međutim, većina njih ne zna.”** (El-Kasas, 57)

U komentaru ovog ajeta Sejjid Kutb kaže: “Dakle, oni ne poriču da je islam Pravi put, ali se boje da će ih ljudi progoniti, a zaboravljaju na Allaha, na to da je On jedini čuvar i zaštitnik, i da sve zemaljske snage ne mogu protjerati onoga koga je Allah zaštitio, i da ih sve zemaljske snage ne mogu zaštititi ako ih Allah napusti. To je zato što im iman nije ušao u srca, a da jest, drugačije bi gledali na odnos snaga i drugačije bi procijenili

situaciju. Znali bi da je siguran samo onaj ko je pod Allahovom zaštitom i da strah obuzima onoga ko se udalji od Njegove upute i da je Njegova uputa tijesno vezana za posjedovanje snage i ponosa. Ovo nisu opsjene, niti riječi koje se govore da bi umirile usplahireno srce. Ovo je sušta istina. Istina koja izvire iz činjenice da slijedenje Allahove upute znači izmirenje sa Onim koji upravlja svemirom i sa Njegovim silama. Onaj ko slijedi Njegovu uputu, napaja se se bezgraničnom snagom iz tog svemira i osigurava sebi čvrstu zaštitu.

Allahova uputa predstavlja ispravan način života na ovom svijetu i onaj ko se vlada po toj uputi postići će i ovozemaljsku sreću, kao i sreću na ahiretu. Ono što karakterizira taj put jeste da su dunjaluk i ahiret na njemu nerazdvojni, i nije potrebno odricati se ovosvjetskog života da bi se postigao ahiretski život, nego ih veže zajedničkom vezom koju čine: čisto srce, zdravo društvo i ispravan život na Zemlji – nakon toga slijedi ahiretski život. Dunjaluk je njiva na kojoj se siju plodovi koji će se uživati na ahiretu; obrađivanje ovozemaljskih vrtova sredstvo je za stjecanje ahiretskih vrtova i vječnih užitaka, uz uvjet da se slijedi Njegova uputa, djeluje u Njegovo ime i teži stjecanju Njegovog zadovoljstva.

Historija ne bilježi da je postojala grupa postojana na Allahovoj uputi kojoj Allah nije podario snagu, zaštićenost i, u konačnici, vlast, nakon što su pripremljeni da nose emanet upravljanja životom na Zemlji.

Mnogi ljudi nisu u stanju slijediti Allahovu uputu, nisu u stanju trpjeti neprijateljstvo Allahovih neprijatelja prema sljedbenicima Njegove upute, plaše se neprijateljskih spletki i stalnog okupljanja protiv njih, strahuju od ekonomskih i drugih sankcija. Sve to su samo opsjene poput onih kurejšijskih onda kada su Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem kazali: **'Ako s tobom budemo Pravi put slijedili, bit ćemo brzo iz rodnog kraja protjerani'**, jer, kada su prihvatili Allahovu uputu On im je dao da za manje od četvrt vijeka zavladaju zemaljskim prostranstvima na istoku i na zapadu. A Allah im je još tog momenta (kad su iznijeli svoje opravdanje) dao odgovor kojim je pokazao neistinitost i nerealnost njihovih opravdanja. Ko im je obezbijedio sigurnost? Ko im je darovao Harem? Ko je učinio da srca ljudi čeznu za njihovim gradom i da im donose razne ovozemaljske proizvode pohodeći iz svih krajeva u Harem: **'Zar im Mi ne pružamo priliku da borave u svetom i sigurnom mjestu gdje se, kao Naš dar, slivaju plodovi svakovrsni; međutim, većina njih ne zna.'** Dakle, koga se to boje da će ih protjerati ako budi slijedili Allahovu uputu, a On je učinio da njihov Hram bude siguran od vremena Ibrahima, alejhis-selam? Zar će Taj koji im je dao sigurnost dok su Mu bili nepokorni, dopustiti da ih ljudi protjeruju kada Mu postanu pokorni?

'Međutim, većina njih ne zna' – ne znaju gdje je sigurnost i ne znaju koga se trebaju bojati i ne znaju da se sve Allahu vraća."

O ti koji se bojiš da ćeš, ako budeš slijedio Allahov put, izgubiti posao ili kakvo ovosvjetsko dobro, znaj da se svako dobro i svaki bereket nalaze u slijedenju Allahovog šerijata i Njegove upute. Uzvišeni Allah kaže: **"A da su stanovnici sela i gradova vjerovali i grijeha se klonili, Mi bismo im blagoslove i s neba i iz zemlje slali, ali, oni su poricali, pa smo ih kažnjavali za ono što su zaradili."** (El-A'raf, 96) To pokazuje posljednja svjetska ekonomska kriza – ono što su ljudi godinama stjecali, izgubili su u nekoliko trenutaka, jer ih je Allah lišio bereketa u onome što posjeduju.

O ti kojeg zastrašuju da će, ako prihvati slijedenje Allahove vjere, biti odvrćen od obrazovanja i da će mu budućnost biti upropaštena, poslušaj svoga Gospodara koji poručuje: **"On vam je Zemlju pogodnom učinio, pa hodajte predjelima njezinim i hranite se onim što On daje, Njemu ćete poslije oživljenja odgovarati."** (El-Mulk, 15)

O ti kojeg odvrćaju od posta govoreći mu da post smanjuje produktivnost, znaj da bereket koji ti Allah daje u postu itekako utječe na produktivnost. Onaj ko se Allaha boji i na njega osloni On će mu podariti energiju za rad veću od one koju ima radnik udaljen od Njegove upute.

Možda će neko reći da je ovo lijepa priča, ali da realnost izgleda sasvim drugačije, jer nevjernici u Evropi i Americi posjeduju ovosvjetska dobra i dominiraju svijetom. Odgovor ovakvome bio bi na sljedeći način:

Ovosvjetska dobra Allah daje i onome koga voli i onome koga ne voli, a onaj svijet i ahiretska dobra daje samo onome koga voli. Na ovome svijetu Allah je postavio određene zakonitosti i svako onaj koji se po njima vlada postići će se ovosvjetskih dobara i On nikome neće učiniti nepravdu. Tako će onaj koji želi dunjaluk i poduzima uzroke da ga stekne, dobiti onoliko koliko Allah hoće: **“Onima koji žele život na ovome svijetu i ljepote njegove – Mi ćemo dati plodove truda njihovog i neće im se u njemu ništa uskratiti. Njih će na onome svijetu samo vatra peći; tamo neće imati nikakve nagrade za ono što su na Zemlji radili i bit će uzaludno sve što su učinili”** (Hud, 15–16); **“Onome ko želi ovaj svijet, Mi mu brzo dajemo što hoćemo i kome hoćemo, ali ćemo mu poslije Džehennem pripremiti, u kome će se osramoćen i odbačen peći.”** (El-Isra, 18)

Današnji nevjernici poduzeli su potrebne materijalne uzroke i Allah im je dao da vide plodove svog truda. S druge strane mi, muslimani, ne poduzimamo ni materijalne ni duhovne uzroke, tako da je od Njegove pravde da je njima, a ne nama, dao ogromna ovosvjetska dobra.

Isto tako, treba imati u vidu da Allah, dželle šanuhu, nevjernicima daje da uživaju u kratkotrajnim ovozemaljskim užicima, a na onome svijetu: **“A djela nevjernika su kao varka u ravnici u kojoj žedan vidi vodu, ali kad do tog mjesta dođe, ništa ne nađe – a zateći će da ga čeka kraj njega Allahova kazna i On će mu potpuno isplatiti račun njegov jer Allah veoma brzo obračunava”** (En-Nur, 39); **“A na Dan kad oni koji nisu vjerovali pred vatrom budu zaustavljeni: ‘Vi ste u svome životu na Zemlji sve svoje naslade iskoristili i u njima uživali, a danas sramnom patnjom bit ćete kažnjeni zato što ste se na Zemlji, bez ikakva osnova, oholo ponašali i što ste raskalašeni bili.’”** (El-Ahkaf, 20)

Omer b. Hattab, radijallahu anhu, kazuje: “Jednom prilikom došao sam kod Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i kad sam vidio da se osmjehuje, sjeo sam. Pogledom sam pretraživao njegovu kuću i, tako mi Allaha, nisam u njegovoj kući vidio išta na čemu bi se pogled zaustavio osim tri kože. Rekoh mu: ‘Allahov Poslaniče, moli Allaha da podari tvom ummetu ovosvjetsko obilje, jer je Perzijancima i Bizantincima dato obilje, dat im je dunjaluk iako ne obožavaju Allaha.’ Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, bio je naslonjen pa je sjeo i kazao: *‘O Ibn Hattabe, zar si time zaokupljen!? To je, zaista, narod kojem su njihova dobra data na ovome svijetu!’*” (Buhari)

Obilje ovosvjetskog dobra koje se daje nevjernicima može biti i vrsta Allahovog istidradža – obmane, varke nevjernika, kao što kaže Uzvišeni Allah: **“A one koji Naše riječi poriču Mi ćemo malo-pomalo, a da oni neće ni znati, u propast voditi, davat ću im vremena, obmana Moja doista je trajna.”** (El-A’raf, 182–183)

Allahovo obmanjivanje nevjernika u ovom slučaju manifestira se time da im podari obilje ovozemaljskih blagodati, što dovede do toga da se uzohole i u potpunosti okrenu od njegove Upute i onih koji ih opominju:

“I kada bi zaboravili ono čime su opominjani, Mi bismo im kapije svega otvorili; a kad bi se onome što im je dato obradovali, iznenada bismo ih kaznili i oni bi odjednom svaku nadu izgubili, i zameo bi se trag narodu koji čini zlo, i neka je hvaljen Allah, Gospodar svjetova!” (El-En’am, 44–45)

Islam je put kojim čovjek stječe onosvjetska dobra, ali, istovremeno, nije mu prepreka u stjecanju ovosvjetskih dobara. Naprotiv, islam nas podstiče na traganje za dobrima i ovog i onog svijeta, te nas upućuje na uzroke koje trebamo poduzeti da bismo to postigli.

Autor: **Halid b. Salih el-Gajs**

Preveo: **Abdullah Nasup**

Svjedočenje Sulejman Tihića za zločine i genocid izvršen nad Bošnjacima i Hrvatima u Bosanskom Šamcu

U nastavku suđenja Jovici Stanišiću i Franku Simatoviću-Frenkiju pred Haškim tribunalom, svjedok optužbe Sulejman Tihić opisao je danas zlostavljanje kojem je 1992. bio podvrgnut kao zarobljenik "specijalaca iz Srbije" u Bosanskom Šamcu.

Ta samica bila je veličine metar i osamdeset s metar i dvadeset. Unutar je bila jedna klupa i nas devet-deset. Dolazili su u svako doba, dana, noći, i tukli nas. Kako sam ja bio predsjednik SDA, mene su posebno tretirali. Lomili bi mi zube, uguravali šaku fafaronki u usta, pa bi me izvodili na strijeljanje na Savu. Sjećam se kako su me jednom dva sata tukli, gurali mi pištolj u usta, tamo u toj sobi u mraku, samo drže lampu upaljenu, tako da ih ne vidiš i ne znaš odakle udarci dolaze. Ni danas ne znam kako čovjek može izdržati takvu troturu i sačuvati razum. Mene su u tom famoznom intervju ispitivali oni koji su nas tukli. Na snimci možete vidjeti kako mi dvojica postavljaju pitanja. Jedan od njih bio je Simo Zarić, zapravo je on vodio intervju, a taj novinar je, mislim samo na kraju, postavio jedno pitanje. Prethodno su mi rekli šta moram reći. Tu je sjedio i Stefan Todorović zvani Stiv, koji je također osuđen. Dok su me ispitivali ušao je Milan Đoršević Crni, koji je bio zapovjednik specijalne jedinice MUP-a Srbije. Kaže mi; "Tihiću, ko daje koordinate Hrvatskoj vojsci da gađa po Šamcu. Poslije razgovora dovedite ga meni". Dok sam u hodniku čekao taj intervjujedan naiđe pa me udari, drugi reži na tebe. Meni je jednostavno rečeno što da kažem, a bio sam svjestan što mi se može dogoditi ako ne napravim to što mi je naređeno. Jer, zna se što te sljeduje ako nećeš reći; da te premlate, možda i ubiju, 'ko bi ga znao. Tu je bilo slučajeva, onaj pođe tući nekog od logoraša i kako mu padne mrak na oči uzme pištolj i ubije ga. Bio je jedan čovjek iz Slavenskog Šamca kojeg je taj stražar tukao, tukao, i kad ga je toliko premlatio da nije znao je li živ, nagne se da provjeri, i kada je vidio da još diše, uzme pištolj i ubije ga. A čovjek imao tri sina, valjda bili u "zengama" i zatekao se tu večer u Šamcu, u kafani, i pakupe ga i ubiju. Jedan dan došao je komandant četnika dobrovoljaca Slobodan Miljković Lugar. Rekao je da su mu poginuli neki četnici i da će nas zato sve pobiti. Meni je rekao da ću biti posljednji. Onda me je udarao i u momentu mi je onako bijesan skočio na prsa. Tjerao nas je da ljubimo sliku Draže Mihajlovića i da je pozdravljamo riječima; "Dobro jutro, đenerale." Tukli su nas obavezno poslije doručka i večere. Morali smo stalno pjevati četničke pjesme "Od Topole pa do Ravne Gore", pa onda "Turkinja se pred džamijom klela da je samo Srbina voljela"...

Slobodan Miljković Lugar, fukara monstrum koji je ubijao Muslimane i Hrvate Posavine (a da je sve to s' odobravanjem posmatrao Simo Zarić, "gazda" Bosanskog Šamca u aprilu 1992.g.)

Pošto je Miljković-Lugar ubio jednog zarobljenika, JNA je, na zahtjev vođa lokalnih Srba, Tihića i druge pritvorene prebacila u kasarnu u Brčkom, gdje ih nisu tukli, ali su im "četnici prijetili".

Zarobljenici su poslije nekog vremena transportovani u kasarnu JNA u Bijeljini - gdje su ih tukli i zlostavljali - a zatim helikopterom na aerodrom u Batajnici, gdje se zlostavljanje i ispitivanje nastavilo, rekao je Tihić.

Krajem maja 1992, Tihić je, prema sopstvenim riječima, prebačen u zatvor u Sremskoj Mitrovici, gdje su ga tokom prijema tukli dok se ne bi onesvijestio i nastavljali da prebijaju čim bi došao svijesti.

Sa drugim zarobljenicima oslobođen je i vraćen u BiH u razmjeni u avgustu 1992.

Sulejman Tihić rođen 26.11.1951. godine u Bosanskom Šamcu.

1975. diplomirao na Pravnom fakultetu u Sarajevu

2002 -2006 član Predsjedništva Bosne i Hercegovine

Sulejman Tihić je preselio na ahiret 25. septembra 2014. godine

Izvor: Dželati naroda mog / Avdo Huseinović

Nema pobjede bez jedinstva i spremnosti na žrtvu i odricanje

Okolnosti u kojima danas žive muslimani diljem svijeta, stanje opće krize i nedaća kroz koje prolaze, od nepravde, korupcije, kriminala, zuluma i tiranije od strane svojih vladara, te međumuslimanskih sukoba na nivou država, do osvajačko-imperijalističkih, ili bolje, krstaških ratova, koje vode Sjedinjene Američke Države, Rusija, Izrael, Engleska, Francuska i druge evropske države protiv muslimanskih država i naroda, opustošene zemlje, porušeni domovi, milioni nevino ubijenih muslimana, kolone izbjeglica, bijeda i siromaštvo – usljed svega ovoga često se danas među muslimanima čuju pitanja, koja postavljaju stari i mladi, učenjaci i obični svijet, pobožni i manje pobožni: Kada će doći Allahova pomoć i pobjeda? Zašto se ona odgađa i koji su razlozi? Nije li vrijeme da se nepravda pobijedi? Nije li vrijeme da se lanci pokidaju? Zašto sva ta krv i žrtve? Kada će doći dan da svane zora islama i prođe noć ugnjetavanja, tiranije, siromaštva, bijede i poniženja?

Da, duša svakog vjernika čezne da vidi pobjedu i da bude svjedok poraza i poniženja nasilnika i kraja izdajnika vlastitog naroda, vjere i države, pa da mu se srce smiri i da na trenutak odahne.

I nije čudo što muslimani danas postavljaju ovakva pitanja, jer su ih postavljali i vjernici iz prijašnjih generacija, pa čak i Allahovi poslanici, onda kad su preživljavali teška stanja, nedaće i krize kakve mi danas preživljavamo, poput primjera koji je spomenut u ajetu: *”Zar vi mislite da ćete ući u Džennet, a još niste iskusili ono što su iskusili oni koji su prije vas bili i nestali? Njih su satirale neimaštine i bolest, i toliko su bili*

uznemiravani da bi i poslanik, i oni koji su s njim vjerovali – uzviknuli: ‘Kada će već jednom Allahova pomoć!’ Eto, Allahova pomoć je zaista blizu!’ (El-Bekara, 214.)

Ovaj ajet objavljen je povodom Bitke na Hendeku (Ahzab), kada su muslimani pretrpjeli najteže trenutke psihičkog i fizičkog zlostavljanja, od hladnoće i teških životnih uvjeta, do nevjerničkih vojski koje su došle sa svih strana i opkolile Medinu s ciljem da zatru svaki trag islamu i muslimanima.

Komentirajući ovaj ajet, poznati mufesir Fahrudin er-Razi, rekao je: "Kao da im je Allah htio reći: 'Da li ste, o vjernici, mislili da ćete ući u Džennet tako što ćete riječima potvrditi vjerovanje u Mene i Moga Poslanika, a da ne potvrdite svoje vjerovanje obožavanjem Allaha sa svim onim što istinsko obožavanje podrazumijeva, od strpljivosti na iskušenjima i nedaćama, te mogućnosti zapadanja u siromaštvo, oduzimanja imetka, do trpljenja štete i strahota u borbi protiv neprijatelja, kao što se dešavalo i onima prija vas.'"

Dakle, odgovor na pitanje kada će pomoć i pobjeda je jasan onima koji razmišljaju o riječima Svemogućeg Allaha, jer je Allahovo obećanje istinito, Njegova pomoć je sigurna i ona nikada ne kasni. Međutim, mi nećemo naći u Allahovoj Knjizi da se pobjeda daje vjernicima bez žrtve, odricanja, iskušenja i strpljenja na nedaćama u ime Allaha, a prvi muslimani, predvođeni Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, pokazali su i potvrdili sve to i pobjeda nije izostala.

Naime, uprkos užasu s kojim su se prvi muslimani suočavali, bili su strpljivi u onome što ih je snašlo i činili su ono što im je Allah zapovijedio sve dok nije došla očigledna pobjeda, a nevjerničke vojske bile su poražene i ponižene. Taj događaj je velika lekcija za sve muslimane, i on jasno otkriva suštinu pobjede i načine koji vode do nje.

U spomenutom ajetu skreće se pažnja muslimanima da pobjeda ima svoje uzroke i uvjete, kao što ima svoje zapreke koje ju odgađaju i sprječavaju. Kada se ispune ti uvjeti i kada vjernici iscrpe sve svoje mogućnosti i napore, onda dolazi Allahova pomoć i pobjeda odakle se vjernici i ne nadaju.

Niko od ashaba nije mogao ni zamisliti da će im pomoć i pobjedu donijeti snažan vjetar i neopisivi strah koji je Allah ulio u srca nevjernika u Bici na Hendeku, kao što niko od njih nije zamišljao da će se njihov izlazak sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, da presretnu mušričku karavanu, završiti Bitkom na Bedru i veličanstvenom pobjedom muslimana uprkos njihovoj nesprenosti.

I nije to bio slučaj samo sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovim ashabima, već se to odnosi na sve muslimane i sve generacije do Sudnjeg dana.

Naprimjer, križari su bili okupirali Kuds (Jeruzalem) i u njihovim zločinačkim rukama ostao je 92 godine, prije nego što ga je Salahudin Ejjubi došao osloboditi, a u to vrijeme islamski ummet je živio u lošijim uvjetima od onih u kojima danas živi.

U to vrijeme Egiptom je vladala šiitska sekta Ubejdije, koji su bili saveznici kršćana protiv muslimana, njihovi imami su u džamijama sa minbera vrijeđali i proklinjali ashabe Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, abasijski hilafet je bio u potpunosti oslabio, dok se Bagdad, nekadašnja prijestonica islama, uleme, nauke i sveopćeg napretka, gušio u nemoralu i grijesima, te pojavi raznih heretičkih učenja i ideja.

Šam i njegova okolina bili su izloženi podjelama i općem neredu, tako da je bukvalno svaki grad bio državica za sebe, poput Homsa, Halepa i drugih gradova, i svaki od njih je imao svog vladara.

U islamskom Magribu buktio je građanski rat i međusobne borbe uz širenje raznih novotarija i odsustvo državne vlasti, te dominacije haridžija.

U Arapskom zaljevu vladalo je krajnje siromaštvo i glad, dok je Mekka gotovo bila pusta od hodočasnika jer su križari i drumski razbojnici presjekli većinu puteva prema Mekki, osim iz pravca Jemena.

Deprimirajuće stanje i opća kriza koju su živjeli muslimani tog doba, iz koje se nije vidio izlaz i skori spas, trajalo je do onog momenta dok se nisu stvorili uvjeti za revolucionarne promjene dolaskom slavnog muslimanskog vojskovođe Salahuddina Ejjubija, koji je eliminirao unutrašnje podjele među muslimanima, srušio vladavinu šiija Ubejdija, ujedinio muslimane i konačno oslobodio Kuds od križara i njihovog zuluma.

A to znači da će pobjeda doći onda kad se za nju ispune uvjeti. Pobjeda će doći onda kada se muslimani vrate Kur'anu i Sunnetu, izvorima svoga ponosa, moći, slave, uspjeha i pobjede, i kada istinski pomognu Allahovu vjeru, kao što je došlo u ajetu: *"O vjernici, ako Allaha pomognete, i On će vama pomoći i korake vaše učvrstiti."* (Muhammed, 7.)

Pobjeda će doći onda kada se muslimani prestanu međusobno svađati i trošiti svo vrijeme ovoga svijeta na međusobnim raspravama i optužbama, jer je to prvi uzrok neuspjeha koji je Allah spomenuo u Kur'anu, rekavši: *"I pokoravajte se Allahu i Poslaniku Njegovu, i ne prepirite se da ne biste klonuli i bez borbenog duha ostali; i budite izdržljivi, jer Allah je, zaista, na strani izdržljivih."* (El-Enfal, 46.)

Pobjeda će doći onda kad popravimo naše stanje na ličnom, individualnom nivou, kad svako od nas poradi na čišćenju vlastite duše, jer većina nas danas rado vazi drugima i želi reformirati i popraviti cijeli dunjaluk, osim samog sebe, a to je krupan nedostatak i uzrok neuspjeha u životu.

Pobjeda će doći onda kad istinski ujedinimo naše redove i kad se pripremimo za oslobađanje od zuluma i tiranije, jer islam je vjera koja na život gleda realno i naređuje muslimanima da se ponašaju u skladu sa prirodnim zakonitostima koje je Allah uspostavio. Nespreman čovjek ne može otići ni na izlet, a kamo li krenuti u borbu za slobodu i prosperitet svog naroda i države, na šta nas podsjeća ajet: *"I protiv njih pripremite koliko god možete snage i konja za boj, da biste time zaplašili Allahove i vaše neprijatelje, i druge*

osim njih – vi ih ne poznajete, Allah ih zna. Sve što na Allahovom putu potrošite naknađeno će vam biti, neće vam se nepravda učiniti.” (El-Enfal, 60.)

Pobjeda će doći onda kad se oslobodimo izdaje i izdajnika iz vlastitih redova, a njih je pun islamski ummet, pa tako i naš bošnjački narod, a pogotovo izdajničkih političara i politika, koje su nas kroz povijest uvijek skupo koštale. Nije džaba rečeno: “Bolje je imati razjarenog lava pred sobom, nego izdajničkog psa iza sebe.” A hazreti Alija, radijallahu anhu, rekao je: “Ko izgubi povjerenje i bude zadovoljan s izdajom, taj je napustio vjeru.”

Pobjeda će doći onda kad se oslobodimo munafikluka i munafika u našim redovima, jer je to najgora i najopasnija sorta ljudi za islam i muslimane, a oni se namnože kao gljive poslije kiše onda kad se muslimani udalje od Kur'ana i Sunneta, i siju smutnju koja ima dalekosežne posljedice po muslimane.

Pobjeda će doći onda kad budemo manje pričali, a više radili, kad ostavimo populističku viku i galamu i bombastičnu priču o velikim idejama iza kojih nema nikakvih djela.

Pobjeda će doći onda kad ostavimo sektaške podjele i podjele na stranke, “blokove” i razne grupacije i džemate, onda kad budemo u prilici birati između svoje stranke i svoje savjesti, pa odlučno napustimo svoju stranku i slijedimo svoju savjest, jer čovjek može živjeti bez stranke, ali ne može bez savjesti.

Pobjeda će doći onda kad se naše političke vođe prestanu baviti sekundarnim pitanjima i trivijalnim stvarima, dok neprijatelji naše države potkopavaju temelje države i rade nam o glavi, kako je to lucidno zaključio islamski mislilac Abdul-Kerim el-Bikkar, rekavši: “Zakupljenost ljudi pojedinostima i sitnicama, dok se stablo ummeta čupa iz korijena, najveća je izdaja za ummet i za Božanski program i poslanicu s kojom smo zaduženi i čiji smo nosioci.”

Štaviše, islamski učenjaci spominju da je imam Šafija žestoko kritizirao islamsku ulemu i daije, pogotovo islamske pravnike, koji su u vrijeme velikih kriza, okupacije muslimanskih zemalja i ponižavajućeg položaja muslimana, previše pažnje pridavali nekim, rekli bismo, sporednim i općepoznatim fikhsko-pravnim pitanjima, kao što su pitanja vezana za propise abdesta, hajza i nifasa, načina klanjanja namaza, i sl., i nazivao ih izdajnicima Allaha i Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Dakle, odgovor na pitanje kada će Allahova pomoć i pobjeda krije se u našoj odluci. Mi trebamo donijeti odluku da želimo pobjedu i uspjeh na ovome i budućem svijetu, i onda tu odluku sprovesti u djelo, jer život je odluka, a odluka je u našim rukama.

Žena Nuha, alejhi selam, i žena Luta, alejhi selam, odlučile su da ne vjeruju u Allaha, pa im nije koristio poziv u vjeru njihovih muževa koji su bili Allahovi poslanici, a ko ljepše i bolje poziva u vjeru od Allahovih poslanika?!

Sin Nuha, alejhi selam, također je odlučio da ne vjeruje u Allaha, pa mu riječi njegovog oca Nuha nisu ništa koristile i utopio se zajedno sa ostalim nevjernicima, čime je potopio i sve svoje nade u spas i pobjedu na ovome i budućem svijetu.

S druge strane, faraonova žena Asja, odlučila je hoditi pravim putem i biti istinska vjernica, i faraonova moć i sila nisu joj ništa naškodili, niti ju je njegovo mučenje i bičevanje odvratilo od vjere i pravog puta, i pobijedila je i uspjela na oba svijeta. Stoga, odluka je u našoj ruci i mi smo na potezu, a Allahova pomoć i pobjeda je, zaista, blizu.

Piše: Abdusamed Nasuf Bušatlić

POSLANIK SVIM LJUDIMA

Uzvišeni Allah kaže: "Reci: 'O ljudi, ja sam svima vama Allahov poslanik...'" (El-A'raf, 158).

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Svaki je vjerovjesnik bio poslan svome narodu, a ja sam poslan cijelom čovječanstvu." (Buhari, 335, i Muslim, 521)

PEČAT SVIH POSLANIKA I VJEROVJESNIKA

Svevišnji Allah kaže: "Muhammed nije roditelj nijednom od vaših ljudi, nego je Allahov poslanik i posljednji vjerovjesnik – a Allah sve dobro zna" (El-Ahzab, 40). Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, reko je: "Vjerovjesnici su predvodili Izraelćane i upravljali njima. Kad god bi umro jedan vjerovjesnik, došao bi drugi. Međutim, nakon mene više neće biti vjerovjesnika"; "Ja sam pečat svih vjerovjesnika." (Buhari, 3455, 3535, i Muslim, 1842, 2286)

UPOTPUNJUJE MORAL I PLEMENITOST

Svevišnji Allah poslao je Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, kako bi usavršio plemenitu ćud i uzvišeni moral te, pozivajući ljude u ispravno vjerovanje i činjenje dobrih djela, upotpunio misijusvih vjerovjesnika. U tom kontekstu, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Uistinu sam poslan kako bih upotpunio ljudsku plemenitost i ćudoređe." (Ahmed, 8952, i Bezzar, 8949). Nastavit će se inšallah...

Izvor: Upoznaj Poslanika u nekoliko minuta / dr. Nasir ez-Zehrani

Dunjakuk je varljiv i prevrtljiv

Život je kratak

Osta kuća pod pločom. Osta šljivik tek posađen. Spakova Halima torbe i dvoje male djece da se živa glava sačuva.

Osta Ibro kod kuće, sramota da ide i on jer je sposoban, valja komšijama u oči pogledat kad zlo prođe. I zlo prođe...

Ode i Ibro za Halimom u inostranstvo. Zaposlili se, rade, donose, šalju, grade, djeca rastu.

Dođu na odmor, prepravljaju, donagrađuju, izbacuju staro, kupuju moderno. Odmor gotov, hajd ponovo u tuđinu.

Radi se od jutra do mraka, djeca se školuju. Neće u Bosnu, ne vuče ih ništa kažu dol'.

Dođu Ibro i žena, običu imanje, kupili i od komšije njivu da malo prošire dvorište, da naprave garažu.

Žao Halimi da se prlja po kući i kuha pa napraviše malo mutvaka ko ljetne kuhinje, spojiše stazama do kuće da se ne prlja.

Kamen ugradiše. Fontanu napraviše.

Čudi se narod, ljepota, nepoznato, neviđeno.

Nemaju Halima i Ibro kad sjedit kad na odmor dođu,, valja preuredit zastarilo sve.

Nema se kad u goste otić a vala ni sjedit kad ko dođe. Kone poželile Halime, krenile u kuću, kažu da se ljepote nagledaju i rahatluca, dok Halima ne zapomoga: "ne tamo, ovdje ćemo evo prostrto je i ovdje u garaži ispred mutvaka".

Trče Halima sad tam sad vam, sabira čaše i šolje, iznosi pred kone a sve krajom oka pazi i trne da kojoj šta ne ispadne, da se ne proljuje il ošteti servis.

Kad ustadose i Halimi laknu. Ona bi najradije u garaži spavala da ne prlja po kući, vakat joj valja ić nazad i mora sve očistit.

Ibro se Oznojio koseci travu i oblikujući grmove, a ured se napolju valja skinut da se ne unosi u kuću prljavo da ne smrdi.

Tam vam i valja nazad.

Godina za godinom. Oboli Ibro. Dženaza se sabra. Malo ljudi, oni najbliži. Napolju se šator postavi da se ruča i Jasin prouči iza dzenaze. Plastični tanjiri i čaše se pokupiše u vreće. Rastrijebi se ko da ništa i nije bilo.

Zaključa Halima kuću, mutvak, kapiju, spusti roletne. Ode djeci.

Razboli se i Halima, rekoše. Obolila za Ibrom, kućom. Bi još manja dženaza. Bez ručka i Jasina.

Snaha Rebeka i unučad Megi i Karl i ne dođoše. Sin i kćerka dođoše s advokatom. Popisaše imovinu. Središe papire. Ne vuče ih kažu ovamo ništa. Udariše plakatu "Prodaje se"

Ostade sve. Ostade namještaj izrezbareni.

Ostade kuhinja s nekorištenim šporetom. Staze i tepisi neugaženi. Spavaća s najlonom preko madraca.

U mutvaku nove gazde nađoše istkanu ponjavu smotanu i u njoj veliku količinu novca.

Sakrivenu od same sebe 🙄🙄🙄

Položaj žene kao majke u islamu

Nakon svih nedaća i nepravdi kojima je žena bila izložena u paganstvu, dolazak islama označio je nastupanje perioda slobode i pravednog odnosa prema ženi, u kojem su ženina prava upotpunjena i zagwarantirana. Islam je u to vrijeme predstavljao prekretnicu u svim životnim sferama, a naročito u odnosu prema ženi, strogo zabranivši sve paganske običaje koji su na bilo koji način ugrožavali njenu bezbjednost i osnovna ljudska prava. Tako je žena u islamu dobila stepen koji savršeno odgovara njenoj prirodi. U brojnim ajetima i hadisima žena i muškarac spominju se u istom kontekstu, što jasno ukazuje na to da žena nije, ni u kojem pogledu, diskriminirana u dini-islam.

Uzvišeni Allah kaže: **“O ljudi, Mi smo vas od muškarca i žene stvorili i na plemena i narode vas podijelili da biste se upoznali. Kod Allaha je od vas najugledniji onaj koji Ga se najviše boji; Allah, uistinu sve zna i o svemu je obaviješten.”** (El-Hudžurat, 13)

U drugom ajetu Plemeniti Stvoritelj kaže: **“O ljudi, bojte se Gospodara svoga, koji vas je stvorio od jednog čovjeka, od kojeg je stvorio njegov par, a od njih dvojé mnoge muškarce i žene rasijao.”** (En-Nisa, 1)

Govoreći o grijehu uznemiravanja vjernika, Svevišnji Gospodar kaže: **“A oni koji vjernike i vjernice uznemiravaju, a oni to ne zaslužuju, toware na sebe klevetu i pravi grijeh.”** (El-Ahzab, 58)

Naređujući Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, da traži oprost za sebe i vjernike, Uzvišeni kaže: **“Znaj da nema drugog boga osim Allaha i traži oprosta za svoje grijehé, i za vjernike i za vjernice.”** (Muhammed, 19)

Govoreći o nasljednom pravu, Plemeniti Allah kaže: **“Muškarcima pripada dio onoga što ostave roditelji i rodbina, a i ženama pripada dio onoga što ostave roditelji i rodbina, bilo toga malo ili mnogo, dio je obavezan.”** (En-Nisa, 30)

Obećavajući nagradu onima koji čine dobra djela, Milostivi kaže: **“Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, Mi ćemo dati da proživi lijep život i doista ćemo ih nagraditi prema najboljem što su činili.”** (En-Nahl, 97)

U drugom ajetu Svevišnji kaže: **“A onaj ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, ući će u Džennet i nikome, ni koliko udubljenje na datulinoj košpici, nepravda neće biti nanesena.”** (En-Nisa, 124)

Žena koja bude ispunjavala svoje vjerske obaveze moći će birati na koja od džennetskih vrata želi ući u Kuću vječnosti. Abdurrahman b. Avf prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *“Ako žena bude klanjala pet dnevnih namaza, postila ramazan, čuvala svoju čednost i pokoravala se svome mužu, reći će se: ‘Uđi u Džennet na koja god vrata želiš!’”* (Ahmed i Ibn Hibban, sa dobrim lancem prenosilaca)

Ne postoji razlika između dobročinstva prema muškarcu i dobročinstva prema ženi. Ubada b. Samit prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *“Ko bude tražio oprost za vjernike i vjernice, imat će za svakog od njih po jedno dobro djelo.”* (Et-Taberani. Imam El-Hejsemi ovu je predaju ocijenio dobrom)

Žena može, kao i muškarac, postići stepen šehida. Ubada b. Samit prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *“Šehid je onaj ko pogine na Allahovom putu, ko umre od epidemije, ko se utopi, ko umre od stomakne bolesti i žena koja umre na porodu. Dijete će uvesti majku u Džennet, a bit će vezano za nju pupčanom vrpcom.”* (Ahmed i Et-Taberani, sa dobrim lancem prenosilaca)

Navedeni ajeti i hadisi bezrezervno ukazuju na mjesto koje žena uživa u islamskom učenju i na to da se žena ne razlikuje od muškarca u pogledu časti, života, vjere itd.

Položaj žene kao majke u islamu

Dobročinstvo prema majci spada u primarne dužnosti šerijatskih obveznika. U brojnim ajetima Plemeniti Stvoritelj podstiče i naređuje dobročinstvo prema roditeljima, a u nekim ajetima dobročinstvo se spominje uporedo s naredbom o robovanju Svevišnjem Gospodaru.

Uzvišeni Allah kaže: **“I Allahu se klanjajte i nikoga Njemu ravnim ne smatrajte! A roditeljima dobročinstvo činite.”** (En-Nisa, 36)

U suri El-Isra, Sveznajući kaže: **“Gospodar tvoj zapovijeda da se samo Njemu klanjate i da roditeljima dobročinstvo činite. Kad jedno od njih dvoje, ili oboje, kod tebe starost dožive, ne reci im ni: ‘Uh!’ – i ne podvikni na njih, i obraćaj im se riječima poštovanja punim. Budi prema njima pažljiv i ponizan i reci: ‘Gospodaru moj, smiluj im se, oni su mene, kad sam bio dijete, njegovali!’”** (El-Isra, 23–24)

Isto tako, naredba o činjenju dobročinstva roditeljima spominje se zajedno uz zabranu pripisivanja Allahu druga. Uzvišeni Allah kaže: **“Reci: ‘Dođite da vam kažem šta vam Gospodar vaš propisuje: da Mu ništa ne pridružujete, da roditeljima dobro činite.’”** (El-En’am, 151)

U suri El-Ankebut Milostivi kaže: **“Mi smo svakog čovjeka zadužili da bude dobar prema roditeljima svojim. Ali, ako te oni budu nagovarali da Meni nekoga ravnim smatraš, o kome ti ništa ne znaš, onda ih ne slušaj. Meni ćete se vratiti, pa ću vas Ja o onome što ste radili obavijestiti.”** (El-Ankebut, 8)

U ovom smislu navodi se i ajet u kojem Uzvišeni Allah kaže: **“Mi smo naredili čovjeku da bude poslušan roditeljima svojim. Majka ga nosi, a njeno zdravlje trpi, i odbija ga u toku dvije godine. Budi zahvalan Meni i roditeljima svojim, Meni će se svi vratiti.”** (Lukman, 14)

Poslanik islama Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, jasnim i nedvosmislenim riječima ubrojao je dobročinstvo prema roditeljima u najbolja djela. Abdullah b. Mesud upitao je Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koje je djelo Allahu najdraže, a on je odgovorio: *“Klanjati namaz u njegovom vremenu.”* “A koje potom?”, upitao je Ibn Mesud. *“Činiti dobročinstvo svojim roditeljima”,* odgovorio je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. “A koje onda?”, upitao je ponovo Ibn Mesud. *“Borba na Allahovom putu”,* odgovorio je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. (El-Buhari i Muslim)

Isto tako, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, oštro je ukorio osobu koja ne zasluži Allahovo zadovoljstvo čineći dobročinstvo roditeljima. Ebu Hurejra prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *“Prezren*

bio! Prezren bio! Prezren bio!” “Ko, Allahov Poslaniče?” , upitali su ashabi. “*Onaj ko dočeka poznu starost svojih roditelja, ili jednog od njih, a (zbog svoga dobročinstva prema njima) ne uđe u Džennet!*”, rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. (Muslim)

Abdullah b. Amr kazuje da je neki čovjek došao kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i rekao mu: “Želim ići s tobom u džihad. Želim Allahovu nagradu i buduću svijet. Došao sam, a moji su roditelji ostali plačujući.” Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče mu: “Vrati se roditeljima i razveseli ih kao što si ih rasplakao.” (Ibn Madža i drugi, sa ispravnim lancem prenosilaca)

Činjenica da je dobročinstvo prema majci ispred dobročinstva prema ocu, najbolje ukazuje kakav stepen uživa majka u dini-islam. Ebu Hurejra kazuje: “Jedan je čovjek otišao kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i upitao: ‘Allahov Poslaniče, ko je najpreči da se prema njemu lijepo odnosim?’ *‘Tvoja majka’*, odgovorio je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. ‘A ko onda?’, upitao je ovaj čovjek. *‘Tvoja majka’*, odgovorio je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. ‘A ko onda?’, upitao je ponovo čovjek. *‘Tvoja majka’*, odgovorio je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. ‘A ko onda?’, upitao je opet čovjek. *‘Tvoj otac’*, odgovorio je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.” (El-Buhari i Muslim)

U jednom hadisu, u pogledu čije autentičnosti među hadiskim stručnjacima postoji razilaženje, navodi se da je Aiša upitala Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ko ima najveće pravo kod žene, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odgovorio je: “*Njen suprug.*” “A ko ima najveće pravo kod muškaraca”, ponovo je upitala Aiša. “*Njegova majka*”, odgovori Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. (En-Nesai, *El-Kubra*)

Abdullah b. Amr prenosi da je jedna žena došla Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i požalila se: “Allahov Poslaniče, ovom mom sinu moj je stomak bio spremnik, moja dojka pojilo, a moje naručje okrilje. Njegov se otac razveo od mene i sada želi da nas razdvoji.” Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče joj: “*Ti imaš veće pravo na njega dok se ne udaš.*” (Ebu Davud i drugi, sa dobrim lancem prenosilaca)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, posebno je upozorio na pogubnost nepokornosti majkama. Mugira b. Šu’ba prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “*Allah vam je zabranio neposlušnost majkama, zakopavanje novorođenih živih kćerki, neizvršavanje svojih dužnosti i bespravno uzimanje tuđe imovine; mrzi da govorite ‘rekla je’ i ‘kazala je’, prezire mnogo zapitkivanje i rasipanje imovine.*” (El-Buhari i Muslim)

Apsolutna većina islamskih učenjaka (Vidjeti: *El-Džamii li ahkamil-Kur’an*) smatra da je majka ispred oca u pogledu dobročinstva, dok imam El-Muhasibi u djelu *Er-Riaje* navodi konsenzus učenjaka u vezi s ovim pitanjem.

Izvor: El-Asr / Dr. Safet Kuduzović

Budi i ti
Vakif

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
Firdeus
Islamska zajednica bošnjaka Offenbach,
Dzema'at Firdeus Offenbach

Sagradimo zajedno džamiju

250 vakifa

DI VAKIF!
JEMU SAGRADITI KUĆU U
ZI. IBN MADŽE I AHMED)

trasse 167
Offenbach am Main

84

82

76

23

Firdeus
Ugradi svoju trajnu sadaku, sagradimo
džamiju Zajedno!

250

vakifa

Budi i ti dio ovog hairli projekta